

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci žalobcu : **Ing. J. K.**, zastúpeného JUDr. M. R., proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova č. 8, Bratislava, v konaní o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného** č. SEUZ-4-159/2005 z 8. decembra 2005 v spojení s rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia č. 65101024183908/9-VÚSZ/DO 2 z 22. októbra 2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 50/2006-59 zo 16. októbra 2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 50/2006-59 zo 16. októbra 2008 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného č. SEUZ-4-159/2005 z 8. decembra 2005 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozhodnutia len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SEUZ-4-159/2005 z 8. decembra 2005, ktorým žalovaný zamietol jeho odvolanie a potvrdil rozhodnutie Vojenského úradu

sociálneho zabezpečenia v Bratislave č. 65101024183908/9-VÚSZ/DO 2 z 22. októbra 2005 o znížení výsluhového dôchodku žalobcu na sumu 23.480,- Sk mesačne.

Krajský súd vo svojom rozsudku dôvodil tým, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru 31. decembra 2003 a služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku patriacu za rok 2003 mu bol vyplatený v roku 2004. Súd nepovažoval za rozhodujúce, že nevyčerpané dni riadnej dovolenky žalobcovi patrili za rok 2003, pretože nárok na kompenzáciu v podobe služobného príjmu za tieto dni nevyčerpanej dovolenky mu nevznikol v rozhodnom roku 2003, ale až v roku 2004. Z toho dôvodu, pre účely výpočtu výsluhového dôchodku žalobcu, nebolo možné zohľadňovať služobný príjem za nevyčerpané dni riadnej dovolenky za rok 2003.

Proti rozsudku súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal postup krajského súdu, ktorým sa odňala možnosť konať pred súdom, pretože neboli splnené podmienky pre vykonanie pojednávania v jeho neprítomnosti, resp. jeho právneho zástupcu, ktorý sa riadne ospravedlnil a požiadal o odročenie pojednávania. Nesúhlasil ani s právnym posúdením veci. Podľa názoru žalobcu služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku patriacu za rok 2003 sa musí započítať do základu pre výpočet dávok výsluhového zabezpečenia, pretože rok 2003 je základom pre tento výpočet a neexistuje žiadne iné obdobie, za ktorý by mu tento služobný príjem mohol patriť. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10 ods. 2 O.s.p.) ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré jeho vydaniu prechádzalo, v medziach podaného odvolania v súlade s § 250j ods.1 O.s.p. v spojení s § 212 ods.1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania s poukazom na ustanovenie § 250ja ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že podstatou sporu medzi účastníkmi je posúdenie otázky, čo tvorí priemerný služobný príjem profesionálneho vojaka pre účely výpočtu výsluhového dôchodku podľa § 60 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z.

a osobitne, či do priemerného služobného príjmu, z ktorého sa vypočítava výsluhový dôchodok je potrebné zahrnúť aj služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku, ktorá patrila za rok 2003 a ktorá nebola ku dňu 31. decembru 2003 vyčerpaná, pričom služobný príjem za túto nevyčerpanú dovolenku bol vyplatený v januári 2004.

Odvolačí súd poukazuje na skutočnosť, že právna úprava jednoznačne rozlišuje medzi nárokom profesionálneho vojaka na dovolenku a nárokom profesionálneho vojaka na služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku. Žalobca bol prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka 31. decembra 2003. Rozhodujúcim rokom, za ktorý sa vypočítal priemerný mesačný služobný príjem pre účely stanovenia výsluhového dôchodku bol rok 2003. Predmetom sporu je, či do služobného príjmu za rok 2003 mal alebo nemal byť započítaný aj služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku patriacu za rok, v ktorom bol žalobca zo služobného pomeru prepustený k 31. decembru 2003.

Odvolačí súd v tomto smere poukazuje na nasledovné.

Profesionálny vojak je občan Slovenskej republiky, ktorý vykonáva profesionálnu službu (§ 2 ods. 2 písm. f/ zák.č. 370/1997 Z.z. o vojenskej službe).

Podľa § 60 ods.1 zák.č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len „zák.č. 328/2002 Z.z.“) **základ na výpočet výsluhového dôchodku** sa zistí u profesionálneho vojaka z priemerného služobného príjmu podľa odseku 5 v príjmovom najlepšom ukončenom kalendárnom roku v období posledných desiatich ukončených kalendárnych rokov pred dňom skončenia služobného pomeru, ak ďalej nie je ustanovené inak.

Podľa § 60 ods. 5 zák.č. 328/2002 Z.z. **priemerný služobný príjem profesionálneho vojaka**, ktorý je odmeňovaný podľa zákona č. 380/1997 Z.z. o peňažných náležitostiach vojakov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia len „zák.č. 380/1997 Z.z.“) je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98).

Podľa § 98 ods. 3 zákona *vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie profesionálneho vojaka* odmeňovaného podľa osobitného predpisu tvorí

- a) služobný príjem,
- b) osobitné príplatky,
- c) doplatok k služobnému príjmu, ktorý patrí profesionálnemu vojakovi v rozhodujúcom období a ktorý je predmetom dane z príjmu fyzických osôb s výnimkou príjmov oslobodených od tejto dane.

Podľa § 3 ods.1 zák.č. 380/1997 Z.z. *počas trvania služobného pomeru profesionálnemu vojakovi patrí služobný príjem.*

Podľa § 119 zák.č. 370/1997 Z.z. *profesionálnemu vojakovi patrí za nevyčerpanú riadnu dovolenku alebo za jej pomernú časť služobný príjem* zodpovedajúci počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky, ak riadnu dovolenku alebo jej pomernú časť nemohol vyčerpať ani do konca nasledujúceho kalendárneho roku z dôvodu neudelenia riadnej dovolenky alebo z dôvodov uvedených v § 34 ods.1 písm. a) až d).

Podľa názoru odvolacieho súdu z ustanovenia § 60 ods. 5 zák.č. 328/2002 Z.z. vyplýva, že pre započítanie služobného príjmu – za účelom zistenia priemerného služobného príjmu – nie je rozhodujúce, kedy bol služobný príjem vyplatený, ale rozhodujúce je, *aký služobný príjem a v akej výške profesionálnemu vojakovi v rozhodnom období patril.*

Z ustanovenia § 3 ods. 1 zák.č. 380/1997 Z.z. je zrejmé, že služobný príjem patrí profesionálnemu vojakovi len počas trvania služobného pomeru, teda po ukončení služobného pomeru mu už nemôže vzniknúť nárok na žiaden služobný príjem.

Z podkladov súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu je zrejmé, že služobný pomer žalobcu skončil k 31. decembru 2003. S poukazom na túto skutočnosť, podľa názoru odvolacieho súdu, služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku za rok 2003 patril žalobcovi k tomuto dňu, t.j. za mesiac december 2003 a tento príjem mal byť zahrnutý do základu na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie v roku 2003.

Vzhľadom na skončenie služobného pomeru žalobcu k 31. decembru 2003, možno podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne konštatovať, že nárok na služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku vznikol žalobcovi k 31. decembru 2003, a preto mal byť zahrnutý do základu pre výpočet výsluhového dôchodku žalobcu.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom.

Z týchto dôvodov odvolací súd zamietajúci prvostupňový rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom v zmysle § 250ja ods. 4 O.s.p. je viazaný právnym názorom súdu.

Námietkou žalobcu o nesprávnom postupe krajského súdu, ktorým sa mala odňať žalobcovi možnosť konať pred krajským súdom, sa Najvyšší súd SR už nezaoberal, pretože žalobcovi v plnom rozsahu vyhovel a nebolo z tohto dôvodu potrebné o nej rozhodovať.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods.1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi – ktorý si ich náhradu síce uplatnil, avšak nevyčísľil – ich náhradu v súlade s § 151 ods.2 O.s.p. nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová